

Haren geteld

Ik moet oppassen met wat ik zeg. Persoonlijk heb ik namelijk al jaren een kapper aan huis, in de persoon van mijn eigen vrouw. Dus een verkeerd woord kan duur zijn. Toch meen ik me van langgeleden te herinneren dat de meeste kappers 's maandags gesloten waren. Maar vanaf vandaag zijn ze dus juist weer open.

Een groot geluk, voor de kappers zelf en voor al hun klanten. De mens is nu eenmaal, volgens een oud Spaans gedicht, een 'droefgeestig zoogdier dat zich kamt'. En het is zeker waar, hoewel dat droefgeestige misschien wat overdreven is: ook bij tegenslag blijven we wel ons haar kammen. Wat wel aangeeft hoe belangrijk we dat vinden.

Ja, je kunt wel zeggen dat ons haar haast iets magisch heeft. En dat geldt niet alleen voor vrouwen, hoewel die wel de náám hebben, en juist hun haar – door mannen – eeuwen werd beschouwd als hun mooiste sieraad.

Maar juist in hun *eigen* haar school voor mannen hun zelfvertrouwen en levenskracht. Zo lieten soldaten in de oudheid hun haar groeien om zichzelf op te peppen en hun vijand af te schrikken. En barstte de strijd eenmaal los,

dan maakten ze ook hun haar los – om het vervaarlijk te laten wapperen.

Flarden van dat soort denken zien we ook in de bijbel terug, en wel nergens zo duidelijk als in het verhaal van de oersterke Simson, die al zijn vijanden wist te vernederen. Vooral de Filistijnen moesten het ontgelden. Dus zonnen die op wraak. En gelukkig voor hen had Simson ten minste ook een zwak: voor vrouwen in het algemeen en Filistijnse vrouwen in het bijzonder.

Eén van hen was Delila. En haar bonden zij op het hart: ‘Laat Simson je vertellen waarin zijn geweldige kracht schuilt’. En ze had er wel vier listen voor nodig, eer haar charme Simson deed smelten. Maar toen had ze hem ook helemaal in haar vingers.

Want, zei Simson, ‘als ik mijn haar laat afknippen, dan verdwijnt al mijn kracht – en ben ik net zo zwak als ieder ander mens’. En aldus geschiedde ook. Delila liet hem op haar knieën in slaap vallen. En intussen plukte ze hem helemaal kaal. En toen was het gauw met hem gedaan.

U vindt het verhaal in het bijbelboek Richteren, of tegenwoordig heet het Rechters, de hoofstukken 14-16. En ik

moet er nog weleens aan denken als ikzelf word geknipt.
Een béétje magie voelen we immers allemaal nog wel.
Hoewel het natuurlijk wel bijgeloof is en blijft.

En liever eindig ik daarom met een ander statement uit de
bijbel. Eén van Jezus zelf. En hij is van een heel ander
kaliber dan Simson. Hij zocht en vond zijn kracht ook
juist in zwakheid, in het volste vertrouwen dat God ons
mensen bijspringt. Want hij kent ons één voor één bij
naam.

Ja, zei Jezus, God weet zelfs hoeveel hoofdharen je hebt.
Want hij telt ze stuk voor stuk. En daarom hoef je ook
nooit bang te zijn.